

वा० रा०

॥२॥

दुधुवे च सहनूमान् ॥ ३० ॥ आनुपूर्व्यादृत्तं त्रिवलयं लांगूलं विचिक्षेपेत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ आविद्धं आस्फालितं भुग्नं च ॥ ३२ ॥ बाहू संस्तंभयामासेति ॥ उत्पन्नसन्नाहाभिनयः बाह्वोः संस्तंभनं नाम पर्वतोपरि दृढप्रतिष्ठापनं कपिः कट्यां कटिप्रदेशे आससाद कायप्रसारणात्कशोभून् ॥ उरःशिरसोरुर्ध्वप्रसारणे सपृष्ठचरणभागस्याधः संकोचते तथात्वं कटिदेशस्येति बोध्यं ॥ ३३ ॥ भुजौ संहृत्य अंसप्रदेशे संकुच्य शिरोधरां ग्रीवां कंठदेशे संकुच्य ॥ तेजः पराभिभवसामर्थ्यं ॥ सत्त्वं बलं शरीरं ॥ वीर्यमांतरं बलं ॥ ३४ ॥ दूरान्मार्गमालोकयन् ॥ अ

इति विद्याधरावाचः श्रुत्वा तेषां तपस्विनां ॥ तमप्रमेयं ददृशुः पर्वतेवानरर्षभं ॥ २९ ॥ दुधुवे च सरोमाणि च कं पे चानलोपमः ॥ नना दचमहानादं सुमहानिवतो यदः ॥ ३० ॥ आनुपूर्व्याच्च दृत्तं तलांगूलं लोमभिश्चितं ॥ उत्पत्तिष्यन् विचिक्षेप पक्षिराज इवोरगं ॥ ३१ ॥ तस्य लांगूलमाविद्धमतिवेगस्य पृष्ठतः ॥ दृशे गरुडेनेव क्रियमाणो महोरगः ॥ ३२ ॥ बाहू संस्तंभयामास महापरिघसन्निभौ ॥ आससाद कपिः कट्यां चरणौ संचुकोच च ॥ ३३ ॥ संहृत्य च भुजौ श्रीमांस्तथैव च शिरोधरां ॥ तेजः सत्त्वं तथा वीर्यमाविवेश स वीर्यवान् ॥ ३४ ॥ मार्गमालोकयन् दूरान्मार्गं प्रणिहितेक्षणः ॥ रुरोध हृदये प्राणानाकाशमवलोकयन् ॥ ३५ ॥ पदभ्यां दृढमवस्थानं कृत्वा सकपिकुंजरः ॥ निकुच्य कर्णौ हनुमानुत्पत्तिष्यन् महाबलः ॥ ३६ ॥ वानरान्वानरश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ॥ यथाराघवनिर्मुक्तः शरः श्वसनविक्रमः ॥ ३७ ॥ गच्छेत्तद्वद्वमिष्यामि लंकां रावणपालितां ॥ न हि द्रक्ष्यामि यदि तां लंकायां जनकात्मजां ॥ ३८ ॥ अनेनैव हि वेगेन गमिष्यामि सुरालयं ॥ यदि वा त्रिदिवेसीतां न द्रक्ष्यामि कृतश्रमः ॥ ३९ ॥

तएवोर्ध्वप्रणिहिते क्षणः हृदये प्राणप्रतिष्ठास्थाने ॥ ३५ ॥ कर्णौ निकुच्य संकुच्य उत्पन्नसन्नाहवशाद्धि कर्णसंकोचो भवति ॥ ३६ ॥ स्वसनस्य वायोऽस्मिन् विक्रमो वेगो यस्य सः ॥ ३७ ॥ तद्वद्वमिष्यामि ॥ अनेन तद्वदेव गत्वा कृतकार्यं आगमिष्यामीति सूचितं ॥ तस्यैव प्रपंचो न हीत्यादि ॥ ३८ ॥ अनेनैव एवं विधेनैव ॥ ३९ ॥

सु० कां०

॥२॥